

og fastsætte Linien indenfor den i Loven nævnte Begrænsning med Hensyn til Anlægspræis, saaledes at ogsaa Trediemænd, som det her gjælder om at tage Hensyn til, kan ville gaa ind paa Linien, saa kan der virkelig ikke fra Regjeringens Side være Noget til Hinder for, at det nærmere betegnes, hvilke Punkter Linien skal berøre. Jeg skalde imidlertid meget ønske, at Forhandlingerne herom først foregik i det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat til Sagens nærmere Drøftelse, forinden Spørgsmaalet kommer til Forhandling her i Salen. Der skal i denne Henseende, som i enhver anden, blive vist Rigsdagen al mulig Smødekommene fra Regjeringens Side.

Det er min Ønsket om at benytte de Conjunctioner, som Regjeringen for Diebliffet troer at være tilstede, til at komme bort fra, hvad jeg med den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (M. Hage) vil kalde en for begge Parter daarlig Handel, og gaae over til et billigere Betalingsystem, som har foraarsaget, at Udløstet er fremkommet i den Skikkelse, hvori det foreligger. Jeg erkjender ligesaafuldt som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (S. Hage) og som noget af de andre ærede Medlemmer, der have talt i denne Sag, at den fortjener den fuldstændigste Drøftelse, den alvorligste Overveelse, forinden den vedtages; jo omhyggeligere Undersøgelsen bliver, jo stærkere vil det være Regjeringen.

Schulin: Jeg skal blot tillade mig i al Korthed at sige et Par Ord. Hvad angaar Loven i dens Heelhed, da kan jeg for Diebliffet, efterat den ærede Minister i Slutningen af sit Foredrag har erklæret, at Regjeringen ikke vilde have Noget imod at fastsætte de enkelte Punkter, som Banen skal berøre, ikke have Noget imod den at erindre; efter den Anskuelse, jeg nu har om Sagen, troer jeg, en nærmere Betegnelse af Linien vil være en nødvendig Garant, navnlig naar henføres til de mange forskjellige Meninger, der have eksisteret om, hvilken Retning denne jydskke Længdebane i det Enkelte skalde have. Jeg har væsentlig kun begjært Ordet for at omtale eet Punkt, nemlig det, at en Deel af den Jernbane, som det ved

Loven af 1857 blev vedtaget at anlægge, nu opgives. Det forekommer mig i Almindelighed at være uheldigt, for at bruge et meget mildt Udtryk, naar en Lov, som nyelig er udkommen, som er vedtagen af Rigsdagen og har faaet Hs. Majestæts Sanction, for en stor Deel hæves, thi jeg synes, at dette røkker ved den Tro, som man i Almindelighed har om, at en Lov, som er bleven færdig fra Lovgivningens Side, skal staae i længere Tid. Jeg mener saaledes — det er idetmindste min Mening, og den deles vistnok af Flere — at det, at hæve en Lov, som har bestemt, at en Jernbane skal anlægges paa et vist Sted, er, jeg vil ikke sige absolut Urret, men dog høist ubilligt, thi man har ved denne Lov vaakt et Haab, og det er grundet Haab, og derved tilveiebragt saadanne Eiendomstilstande, som man ikke billigvis bør krænke. De ville vistnok Alle erkjende, at en Concession til en Jernbane, naar denne Jernbane allerede er udbudt i Entreprise, har kunnet fremkalde en Eiendomstilstand, ikke alene langs Linien, men ogsaa i hele det Opland, som støder dertil, og som det ikke er billigt, at man gjør Forandring i; der kan vist ikke være mindste Tvivl om, at Spørgsmaalet om den nævnte Banes Anlæg har bevirket saadanne Eiendomstilstande. Det er mig ikke muligt i dette Diebliff at documentere dette, men jeg for min Part er overbevist om, at mange Eiendomshandeler derved ere bevirkede; det er muligt, at jeg kan bevise dette, inden denne Sag bliver færdig. De Herrer kunne maaskee indvende derimod, at det er uforsigtigt handlet af Vedkommende at basere deres Speculationer paa en saadan Banes Anlæg; jeg vil ogsaa sige, at hvis denne Lov af 1857 idag blev tilbeels hævet, saa vilde de Folk, der fremtidig indlade sig paa saadanne Speculationer, handle taabeligt; men man kan ikke sige, at de have handlet taabeligt ved at have gjort det indtil nu, thi Tilstanden her i Landet har altid været saaledes, at naar der var udkommet en Lov, som havde faaet Hs. Majestæts Stadsfæstelse, da har den i meget høi Grad været respecteret, og jeg troer i en saadan Grad, at man fuldkommen kunde stole paa, at dersom den, som i dette Tilfælde, gik ud paa at iværksætte et bestemt Foretagende, da vilde det komme